

Agatha Christie

Ăn mạng đêm cuối năm

Luật sư Mayher chăm chú quan sát chàng trai ngồi trước mặt ông, con người bị buộc tội giết người có dự mưu.

- Voler, tôi thiết nghĩ, anh nên thành thật khai báo, tôi mới có thể bào chữa cho anh được.

- Biết nói thế nào nhỉ. Tôi không thể bị buộc một tội mà tôi không hề làm. Tôi vô tội, tôi vô tội. Ông phải hiểu điều đó.

- Vâng. Tôi đang cố gắng lo cho anh được tự do Nhưng mọi bằng cứ đều chống lại anh. Không phải cứ la lên là mình sẽ vô tội.

- Tôi xin thề trước Thượng đế là tôi bị nghi oan. Tôi đã rơi vào một cái lưới không thể thoát ra được.

- Anh đừng thề mà hãy nói rõ cho tôi nghe, anh quen bà Fren trong trường hợp nào?

- Hôm đó, bà Fren suýt bị xe buýt tông, nên hoảng hồn đánh rơi đồ đạc tung toé ra đường. Tôi có mặt ở đó nên đã nhặt giùm cho bà ấy. Sau đó, tôi gặp lại bà trong một bữa tiệc tại nhà người bạn. Bà nhận ra tôi, nói chuyện với tôi rất thân mật, và khi ra về, bà yêu cầu tôi ghé

thăm bà. Bạn tôi nói bà là một cô gái già rất giàu có, sống một mình với chị người làm và tám con mèo.

- Anh đang túng thiếu, lại làm quen với một bà già giàu sụ và cố tình kéo dài sự liên hệ thân mật. Nếu chúng ta chứng tỏ rằng anh không hề biết bà Fren giàu và anh chỉ đến thăm vì xã giao...

Mặt Voler tái đi:

- Havey, bạn tôi đã nói vụ bà Fren giàu trước mặt tôi và rất nhiều người, một vài người còn chế giễu tôi là chuột sa hũ nếp nữa chứ.

- Như vậy thì tôi phải giải thích sao khi một người trẻ tuổi đẹp trai như anh lại mất thì giờ cho một bà đã luống tuổi có tính khí khác thường.

- Thú thật với ông, sau lần viếng thăm đầu tiên, bà đã khấn khoản mời tôi đến nữa. Bà than rằng bà cô đơn quá, nên xem tôi như con. Bà tử tế, nuông chiều tôi, do đó, tôi thực sự cảm mến bà như một người mẹ.

- Đến lúc nào thì bà ấy yêu cầu anh trông nom sổ sách cho bà?

- Sau bốn, năm lần viếng thăm. Bà ấy tính toán kém trong việc hun hạp làm ăn.

- Vậy mà chị hầu phòng Jannette quả quyết rằng bà chủ của chị rất thạo việc. Đấy cũng là ý kiến của các ngân hàng có tài khoản của bà ấy.

- Họ nói sao ấy chứ trước mặt tôi, bà ấy tỏ ra rất vụng về.

Luật sư Mayher nhìn Voler. Ông tin vào sự vô tội của chàng thanh niên. Voler đã nói thật. Tâm lý các cô gái già là thường giả bộ ngây thơ để nhận ở những người đàn ông sự giúp đỡ. Và Voler đã đáp ứng được điều đó. Tăng hăng, ông hỏi:

- Có bao giờ anh lợi dụng lòng tin của Fren để kiếm lợi riêng cho anh

không? Tôi sẽ có hai cách để bào chữa. Nếu trung thực, anh sẽ không cần nhúng tay vào máu để kiếm được món tiền mà anh có thể kiếm được một cách lương thiện. Bằng ngược lại, anh có những thủ đoạn mà bên công tố biết và sẽ đưa ra. Khi đó, tôi sẽ bảo rằng anh chẳng dài gì mà giết con gà đẻ trứng vàng ấy cả.

- Cảm ơn lòng tốt của ông. Tôi lúc nào cũng ngay thẳng khi làm việc với bà ấy. Nếu người ta cho rằng, tôi lợi dụng vật chất nơi bà ấy, thì cái chết của bà chỉ thiệt hại cho tôi thôi.

Luật sư Mayher nhìn thẳng vào mắt Voler:

- Anh có biết là bà Fren đã lập di chúc để một phần lớn tài sản cho anh không?

Voler nhồm dậy như bị điện giật"

- Ông nói sao? Bà ấy để của cho tôi à? Vô lý.

Giọng luật sư vẫn điềm tĩnh:

- Anh không biết việc này thật à?

-Ồ, tôi hoàn toàn không biết gì cả.

- Vậy mà cô Jannette lại quả quyết là anh biết cơ đấy. Chính bà Fren đã tiết lộ với cô ta về chuyện này.

- Jannette ghét tôi nên bịa đặt đấy. Ông phải tin lời tôi.

- Anh đã đến nhà bà Fren vài buổi tối, chỉ có mình bà, và sáng hôm sau bà bị giết ở phòng khách. Quả thật tối hôm đó, lúc 9 giờ rưỡi, Jannette có ghé nhà bằng cửa sau để lấy một vài món lặt vặt ở phòng riêng rồi đi ngay. Cô ấy khai là có nghe thấy tiếng nói chuyện giữa bà chủ và một người đàn ông từ phòng khách.

Voler đứng phắt dậy:

- Vậy là tôi thoát nạn rồi. Vào lúc chín rưỡi, tôi đã về tới nhà. Vợ tôi có thể chứng minh cho tôi. Cảm ơn Thượng đế xui khiến Jannette

ghé về đúng lúc.

Nét mặt luật sư vẫn không bớt đăm chiêu:

- Vậy theo ý anh, ai đã giết bà Fren?
- Một tên cướp. Y đã dùng thanh sắt đập vào đầu bà Fren. Một cánh cửa sổ bị phá vỡ, một số đồ vật bị lấy đi. Nếu không có sự nghi ngờ vô lý của Jannette và ác cảm của cô ta đối với tôi...
- Sự việc không đơn giản như vậy đâu. Anh nói anh về nhà lúc chín rưỡi, vậy mà Jannette lại nghe tiếng đàn ông nói chuyện với bà chủ trong phòng khách. Không lý bà ấy đi nói chuyện bình thường với một tên cướp?
- Dù sao đi nữa, người đó cũng không phải là tôi. Tôi đã có mặt tại nhà lúc chín rưỡi. Xin ông hãy đến gặp Romen, vợ tôi sẽ xác nhận lời khai của tôi.
- Bà Fren biết anh có vợ không?
- Dĩ nhiên là có.
- Jannette đã khai là chưa bao giờ anh đem vợ đến thăm bà Fren, cho nên bà ấy tưởng anh độc thân và có ý định sẽ lập gia đình với anh.
- Vô lý, bà ta quá già.
- Chuyện đó không thành vấn đề.

Voler đỏ mặt:

- Đó chỉ là sự tưởng tượng của Jannette. Tôi van ông, hãy đến gặp vợ tôi.

Romen, vợ Voler là một phụ nữ cao lớn, tiểu tụy. Bà tiếp luật sư Mayher với vẻ hững hờ. Trông bà bình tĩnh đến lạnh lùng, điều này đã làm cho luật sư e ngại. Dù muốn dù không, ông cũng phải trình bày mọi việc cho người đàn bà ấy nghe. Im lặng một lát, Romen cất

giọng đanh thép:

- Voler muốn tôi xác nhận là tối hôm đó, hắn trở về nhà lúc 9 giờ 20 phút chứ gì. Đừng hòng. Tôi không bao giờ đồng lõa với kẻ sát nhân đâu. Ông hãy nghe cho rõ đây, tôi xác nhận là Voler đã biết Fren có để lại gia tài cho hắn nên hắn đã giết mẹ già để sớm được vinh thân. Tối hôm đó hắn trở về lúc 10 giờ hai mươi, trên áo đầy máu. Hắn thú nhận tất cả với tôi. Tôi sẽ là nhân chứng buộc tội hắn.

- Chị không thể làm chứng chống lại chồng.

- Hắn không phải là chồng tôi mà là một người đàn ông tồi tệ. Tôi căm thù hắn. Tôi muốn trông thấy hắn bị treo cổ.

- Tôi sẽ đến gặp chị sau khi liên hệ với Voler.

Romen bấu môi:

- Ông tin là hắn vô tội ư? Thật đáng thương!

Trước ngày tòa xử, luật sư Mayher nhận được một lá thư, nét chữ nguệch ngoạc: "Nếu ông muốn vạch mặt mẹ đàn bà đã hại chồng mình như thế nào, mời ông mang theo 2.000 đô la, đến địa chỉ X... vào lúc 19 giờ, hỏi bà Motion".

Khó khăn lắm, luật sư Mayher mới tìm thấy địa chỉ căn nhà. Đó là một túp lều ổ chuột nằm trong một con hẻm lầy lội, dơ dáy. Một mẹ già lưng còng đợi ông sau cánh cửa:

- Chào anh chàng luật sư Vào đây, vào đây.

Ngọn đèn trên trần tỏa ánh sáng lờ mờ. Luật sư Mayher giật mình khi thấy gương mặt mẹ già đầy những vết sần sùi đỏ hồng. Mẹ cất tiếng the thé:

- Axit đấy, anh bạn trẻ ạ. Tôi sẽ trả thù, trả thù.

- Thôi đi, bà hãy vào vấn đề nhanh lên.

Bàn tay gầy đét với những ngón cái bần đưa ra:

- Thế tiền đâu? Phải đủ hai ngàn đấy nhé.
- Nếu bà biết điều gì đó, bà có sẵn phen ra tòa làm chứng.
- Không. Tôi chẳng biết quái gì cả, nhưng tôi có thể cho anh một vài thứ rất hay. Anh có thích đọc một lá thư của mẹ Romen không? Rất cần thiết cho anh đấy. Đưa tiền đây.
- Tôi chỉ có một ngàn thôi. Nếu bà không chịu tôi xin kiếu.
- Quỷ tha ma bắt anh đi. Nào, bóc xỉa ngay.

Mẹ già rút dưới tấm nệm rách ra một xấp bì thư, ném trước mặt Mayher:

- Chắc chắn anh sẽ khoái lá thư trên cùng.

Tất cả đều là những bức thư tình, do Romen viết gửi cho một người tên Mac. Lá thư cuối cùng viết đúng ngày Voler bị bắt: "Mac yêu quý, Voler vừa bị bắt vì tình nghi giết người. Em biết, Voler là một tên hiền như bụt, không hại đến một con ruồi. Nhưng em sẽ khai trước tòa là hắn trở về nhà với máu me đầy mình và đã thú nhận tội lỗi với em. Hắn sẽ bị treo cổ và chúng ta sẽ có nhau...".

Mẹ già nói thêm:

- Mac là chồng tôi. Ngày xưa, vì con bé Romen mà anh ta đã tạt axit vào mặt tôi. Tôi thù nó và đã theo dõi, rình rập nó trong bao nhiêu năm trời. Bây giờ nó sẽ bị trừng phạt vì tội khai man để đẩy chồng vào tù. Anh cứ tin đi. Hãy đến rạp chiếu bóng Eden đưa tấm hình Romen ra, người ta sẽ cho anh biết sự thật.

Không bỏ phí thời gian, luật sư Mayher đến ngay rạp chiếu bóng và ông đã đạt được ý muốn. Chẳng qua, trước khi lấy Voler, Romen từng là diễn viên kịch, nên nhiều người biết mặt. Họ xác nhận, đêm hôm xảy ra án mạng, Romen vào rạp coi xuất chót, vào lúc 10 giờ 20.

Ngày họp tòa. Romen khai rằng buổi tối hôm xảy ra án mạng, Voler ra khỏi nhà mang theo một thanh sắt. Hắn trở về lúc 10 giờ 20 và thú nhận với chị là đã giết bà Fren, hắn còn dọa sẽ giết chị nếu chị nói sự thật.

Lập tức, lá thư tội lỗi được đưa ra. Các chuyên viên về chữ viết đã xác nhận chữ trong thư đúng là của Romen. Người đàn bà điệu ngoa đã phải gục đầu thú nhận. Quả thật, Voler đã trở về nhà lúc 9 giờ 20 như lời anh đã khai.

Voler được trắng án.

Nhưng sự việc không ngừng ở đây, bởi lương tâm luật sư Mayher cảm thấy không yên. Lòng dạ Ông bồn chồn khi nhớ lại những cử chỉ của Romen trước vành móng ngựa. Lưng chị hơi còng, bàn tay phải luôn xòe ra, một thói quen kỳ lạ... hình như ông đã thấy một người cũng có cái tật như thế. Ai? Luật sư giật nẩy mình. Đúng rồi, Romen đã từng là kịch sĩ... mù già mặt theo!

Ông tìm đến nơi Romen đang trả giá ba tháng tù vì tội khai man. Đầu óc ông quay cuồng với bao câu hỏi. Tại sao? Tại sao?

Người đàn bà trở lại vẻ lạnh lùng cổ hữu:

- Tại sao tôi lại chơi cái trò ấy à? Tôi phải cứu chồng tôi chứ. Một lời khai của người vợ thương chồng đâu có thuyết phục được ai. Nếu những lời nói của tôi không tự ý mình, mà do những tác động bên ngoài bắt buộc thì ai cũng phải tin. Tôi bị phạt tù vì khai man hại chồng, nhưng chồng tôi sẽ được cảm tình của tòa và mọi việc sẽ thuận theo chiều hướng tốt đẹp.

- Còn tập thử Còn anh chàng Mac?

- Nếu chỉ viết một lá thư thì có vẻ giả tạo quá. Còn anh chàng Mac ư? Làm gì có, đó chỉ là một cái tên ma.

Luật sư Mayher hậm hực:

- Lẽ ra chị không nên làm thế. Chúng ta có thể chứng minh sự vô tội của Voler bằng một cách hợp pháp hơn.

Romen nhếch mép:

- Thế ông vẫn tin Voler vô tội ư?

- Dĩ nhiên. Chị đã rõ là tôi tin như vậy.

- Tôi thì chả rõ gì cả. Tôi biết chắc là chồng tôi đã giết bà Fren. Để làm gì ư? Vì chúng tôi quá nghèo, ngài luật sư ạ.

Hết

Nguồn: mây4phương

Được bạn: Thành Viên VNthuquan đưa lên

vào ngày: 27 tháng 12 năm 2003